

קינה על פגד טרי של כריש ומבצע צבאי לשחרור הקסבה

הצלחות, הסבלים, הממלחות, הסכינים והי מולגות, מספיק. אם אגיד לך את שם הי סוכן, יגבנו לי גם איתו.
כשראה גטלן שאני מאומד על שאין מגלים לי את שם הסוכן הצרפתי, החליט לפצותני ולקח אותי החוצה, להראות לי את מחסן המיצרכים. טועים אתם אם אתם יושבים שאגלה לכם איפה מחסן המיצר כי, מפני שבטח תגבנו אותה, אם הדעו את הכתיבת, אך כונו לצצהכס, אספר לכם מה ראיתי באותו מחסן מיצרכים. ראיתי שם קופסאות שימורים של מרק הצבים המפורסם, ושל מרק סנפיר הכריש. היתה שם קופסת קרטון סינית, ובה מין חומר יקר מציאת שממנו עושים הי סינים את מרק קיניציפורים. בחיי שראיתי את כל זה. בעיניים שלי ראיתי, שכה אחת

אחד) עם קצת יין לקיווח. אחרי שחייכנו כמה זמן, והמלצר המאוכלי זב ניקח בזמן הזה את השולחן מכליו המיוחדים, קיבלנו, מהוך קעריות הרס ועל גבי צלחות חרסינה, את מרק הבצללים המיוחל, שמראהו היה דומה למרק פטריות כההפנים, שעל גבו צפית שלוש קוביות להם קלוי, כספניות מלחמה מהסרט בןהחור. התוקתי את קערית המרק המהביל בין כפות ידי, והסתכלתי בשלוש קוביות הי להם הקלוי הצפות עליה. יבזטרונגי עלה מרק הבצללים הצרפתי שבשוק הסיטונאי האל, בפאריס. עלה בזכרוני איתו מרק בצלים רותה, שיצא זה עתה מן התנור, ופניו התימים בגוש מוצק של גבינה צהובה שהחום התיכה ועשה צמיגה כגימלי, ש' היה נמתח מן הפה בחוטים חוטים, כמו

שלב א' של המבצע הצליח. עכשיו היינו בתוך הקסבה פנימה בלב ארץ האוייב. קליר מסרה את המעיל למלחמה, תמורת מספר 25 מפלסטיק, בעוד אני סוקר בעין הודרת את סביבתי, כשאני הורת כל דבר היטב בזכרוני:
קרות כהולים. אור מפזז ומרקד על גבשי שי טיה. אישם בפינה נופלים צלילים נוגים מתוך פסנתר שחור, ומתפורים בין שולחנות ערוכים. מיוזקה השמלית קטנה זורקת אל-על סילונו מים דקים. כמה שולחי גות תפוסים וכמה פנויים.
מלצר בחליפת-ערב קד קידה, ומוביל אותנו לשולחן מוצנע בפינה הימנית, המכור סה אף הוא במפה לבנה, ועליה ערוכים כלים למשתה איילו של מליונרים: צלחות חרסינה עדינות, כפית ומזלגות כסף, בויכי

האיש על הכביש

הולך לו איש על הכביש.
גורר נבלה שריחה כבר הבאיש.
גורר וגורר כוחו כבר התיש ועדיין גורר נבלה על הכביש.
אחרו לו לאיש שעניו זה מביש הן אייאפסטר, טחם כד, לגרור נבלה על הכביש.
אבל האיש צעדו החיש ואמר:
פגד זה שכביכול הבאיש, אינו נבלה אלא פגד כריש, זאת קבורתו אייאפסטר להחיש, כי עדיין הוא חי נושט ומקיש — הנה רק הבוקר בלע איש קשיש, ועל זה לא היתה תשובה לאיש, וכל אחד הפטיר היש: עסק בישו!

טבחים גנובים ימתקו

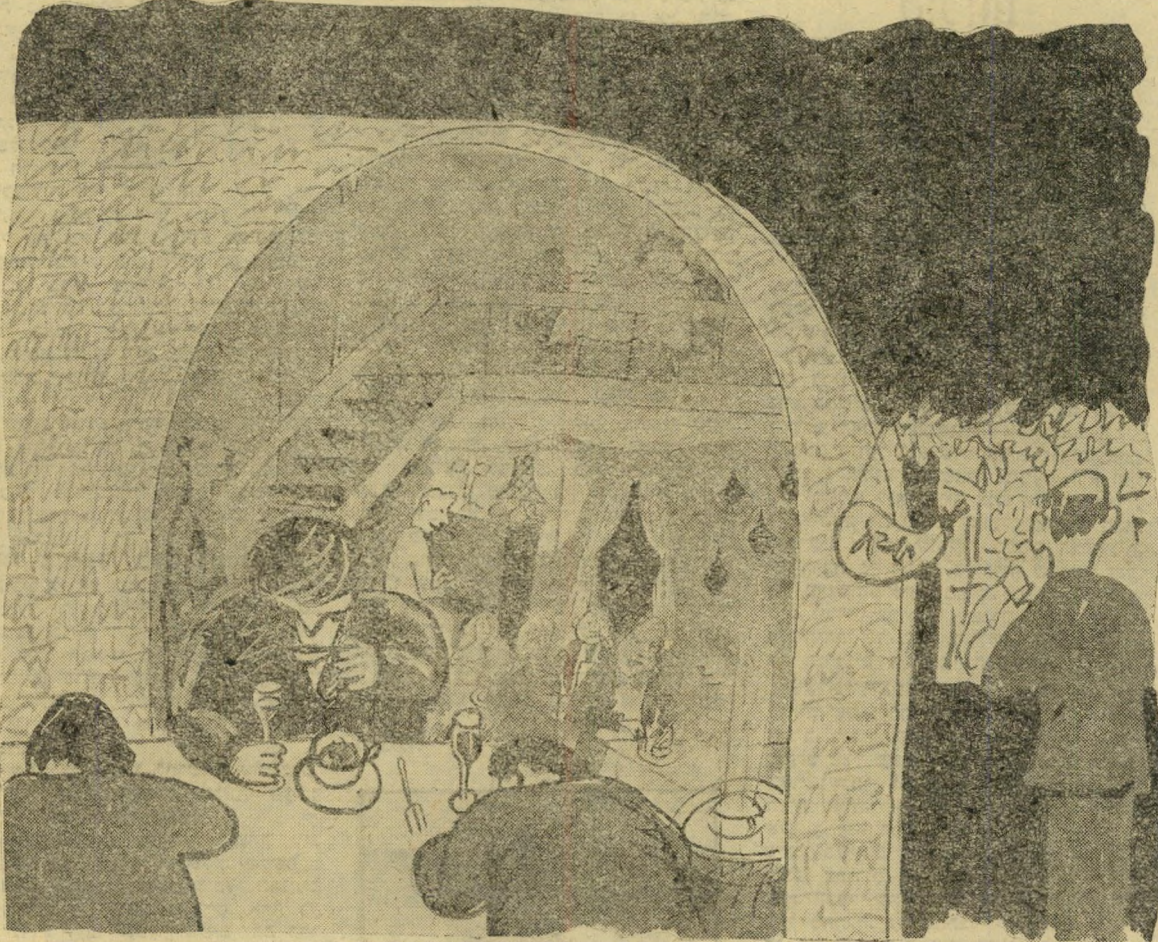
כתבר הוועד הישראלי למען אג'יריה החפשית, יצאתי בשבוע שעבר למבצע השדה הראשון שלי והצלחתי לשחרר את הקסבה ממרק בצלים.

הקסבה נוצאה, כמו שכל ילד יודע, בצפון תל-אביב, ברחוב ירימיהו. לא קל להגיע לשם, ובעיקר לא ברגל, ואחרי שי מגיעים לשם, קשה מאוד להיכנס פנימה, מפני שלתוך הקסבה מוביל רק פתח אחת, שמאחוריו עומד שומר, שלא נותן להיכנס למי שאינו ענוב עניבה.

אחרי שניתחתי את האינפורמציה שקיבלתי משרותי הביון, הגעתי למסקנה שעל הסתר גנות יחידים אין בכלל מה לדבר. צריך חליפת-ערב, עניבה והרבה כסף. לכן החלטתי למצוא לי שותפים כאלה, שיכלו לסייע לי מהאגפים. את שני השותפים מצאתי ברחוב דיזנגוף. שני ציירים מכובדים, בעלי אומץ והעזות: שלמה ויתקין וקליר יניב.

אחרי שהגענו לעמק השחה בעגן טכסיסי הקרב שנגקוט בהם, ואחרי שברקנו את מצב התחמושה, שהסתכמה בסכום כולל של שמונה-עשרה לירות, יצאנו לדרך. כדי שלא לבזבז את תחמושתנו הדלה על אמצעי תחבורה יקרים, הפלגנו לשם באוטו בוס, ואחרי שירדנו בתחנה מספר 5, בפנינת שדרות גורדאו, המשכנו קצת ברגל ובין זה יצא, שבשעה 24.00 בוויק נקשנו ב' פתח הקסבה.

שומר הדור בלבושו פתח סדק צר, שהס' פיק לו בקושי להוציא עין אחת החוצה, כדי לסקור אותנו מכף רגל עד ראש. לאיש מאתנו לא היתה עניבה, ואני כבר לא מדבר על חליפת-ערב. הייתי מוכן שיסגור בפנינו את הדלת, לכן מיהרתי לתקוע את כף רגלי בחריץ הצר שנפתח, אך הפעולה היתה מיותרת. היה לנו באותו יום איזה מזל יוצא מן הכלל, מין גס מן השמים, שלמרות שלא היו לנו עניבות, הניח לנו שומר-הקס' להיכנס.

לוגמים מרק בצלים אמור בקסבה בחולה לצלילי כפנתר נוגים.

כשחזרתי אחרי מהסן המיצרכים לשני רעי, שחייכו לי בקסבה, החלטתי שכבר פעלתי מספיק למען נצחונה של אג'יריה החופשית באותו ערב, וביקשתי את החש' בין. עכשיו ידעתי, יבוא מחיר הנצחון. בארשת קפואה הניח המלצר חשבון הפוך על צלחת. כהרף-עין שלח כל אחד יד כרי לתפוש בחשבון. לא כליכך בשביל לשלם, כמו בשביל לראות כמה רשום בו. כיוון שי אני הכי מיקצועי בהשבוניות של מסעדות, הצלחתי להניח עליו את כפי לפני כולם. לא נורא. לצמרי לא נורא. אחת-עשרה לירות וארבעים אגורה. לא נורא. בכלל לא נורא. ביהוד אם תקחו בחשבון שיה כולל גם מרק בצלים וגם יין וגם הצצה במהסן הפרודוקטים, ואם תקחו בחשבון שנתנו לנו להיכנס בלי עניבות, אז זה בכלל חצי הינם.

דבק נגרים טרי. אבל מה טעם להקים זכרונות עתיקים מר' בצן, כשמרק הבצללים הישראלי שלי הולך ומצטנן?
לגמנו את המרק בכפות הכסף הנאות, ואחרי שקינהנו בין, ביקשתי מהמלצר שי יזמין אלי את בעל העסק, כי רציתי לראות בעיני הבשר שלי את האיש שהעביר את מרק הבצללים של יפת לאיהלי שם.

האיש שהוצג לפני היה אמיל גטלן. איש נהמד ונעים שהיה מלא גאווה על הקסבה שלו.

”אצלנו” כך אמר אמיל גטלן, ”זה לא מסעדה טחם. הבאנו את הדברים הכי טובים מכל העולם, ואת הטבתים הכי טובים. ומה שאין לי היום, אני יכול להביא מחר. אצלי אין אוכל שאין. כל מה שרוצים אפשר להזמין אצלי. יש לי סוכן אחד ב' פאריס, ששולח לי כל דבר שאני צריך, וכל ספציאליטה.”

”ומי הסוכן הזה, אם אפשר לדעת?” שאלתי את מר גטלן. ”זה לא אספר לך. מספיק שגבנו אצלי את הטבת הראשון ואת הטבת השני, את

כה אנור טוסבראהינדי

לא רוזפים אחרי המול, רק יושבים בצד ומהכיב. כשהמול עובר, שמים לו רגל על הזנב.

מסעון צדק